

stanoví a upravuje (novace kumulativní, při kteréž nový závazek přistupuje ke starému, jenž tedy v platnosti zůstává). Zákonný nárok manželky na výživné nepřestává býti nárokem dle § 91 obč. zák. tím, že byl uznán smlouvou za pravý a splatný. Proto sdílí i tento nárok, upravený co do výměry smlouvou, stejný osud jako alimentární nárok tkvící pouze v zákoně, zaniká tedy ze stejných důvodů, z nichž zaniká nárok, který manželce byl přisouzen při rozvodu manželství rozsudkem, jako smrtí jednoho z manželů, rozlukou manželství z viny manželky. Opak by musil býti výslovně umluven nebo by musil vyplývat dle úmyslu stran ze smlouvy, Proto platí také pro tento smluvní nárok výhody, které poskytuje zákon (§ 1 odst. 2, § 2 odst. 2 zák. č. 314/20) při exekčním vymáhání výživného ze zákona (Sb. n. s. č. 6211) a také on jest chráněn proti exekuci v mezích § 291 čís. 2 ex. ř. Zadostučinění, které přísluší nevinné manželce při rozluce podle § 1261 obč. zák., není, pokud jde o výživu, podle své podstaty nic jiného než nárok na zákonné výživné podle § 91 obč. zák. (Sb. n. s. čís. 14435, 13838, 13375, 11154). Zůstala-li v souzeném případě dohoda o výživném ujednaná při rozvodu zachována i při rozluce, byl tím smlouvou upraven nárok žalobkynin na zadostučinění podle § 1266 obč. zák., což znamená, že byl upraven její zákoný nárok na výživné po rozluce manželství. Ani na pravé podstatě tohoto nároku jako nároku na zákonné výživné nemění se ale nic tím, že byl upraven úmluvou. Platí tu obdobně tytéž důvody, jako o smluvní úpravě výživného při rozvodu. Také tento nárok zaniká stejně, jako by zanikl nárok na zadostučinění, kdyby manželce byl přisouzen rozsudkem (smrtí jednoho z manželů, znovuprovdáním manželky). Exekční výsady zákonných nároků na výživné vztahují se na tento nárok. Platí tudíž o žalobním nároku též obmezení dovolání podle § 502 odst. 3 c. ř. s. ve znění čl. I. čís. 2 zák. čís. 251/34 Sb. z. a n. Tento výsledek vyhovuje též úmyslu zákonodárcovu. Úvahy, uváděné důvodovou zprávou pro obmezení dovolání, jde-li o výměru výživného ze zákona, totiž, že jde spíše o posouzení poměrů hospodářských, v jichž středu působí nižší soudy, a ne o otázky právní, a že jde zpravidla o menší částky, platí v plné míře, i když jde o novou úpravu výživného stanoveného smírem.

Čís. 14843.

K § 213 ex. ř.

Vymáhající věřitel, jemuž byla přikázána k vybrání hyperocha nejvyššího podání za vydraženou nemovitost povinnému připadá, jest oprávněn k podání odporu při rozvrhovém roku v mezích práva povinného k odporu a k rekursu do rozvrhového usnesení.

(Rozh. ze dne 3. ledna 1936, R II 582/35.)

Vymáhajícímu věřiteli byla povolena proti povinnému exekuce zabavením a přikázáním k vybrání pohledávka, kterou má povinný v exekční věci jako hyperochu z vydražené nemovitosti proti okresnímu

soudu ve S. Odporu tohoto vymáhajícího věřitele vznesenému při rozvrhu nejvyššího podání do příkázání této hyperochy Záložně v S. p r v ý s o u d nevyhověl. R e k u r s n í s o u d odmítl jeho rekurs do tohoto usnesení.

N e j v y š š í s o u d uložil rekursnímu soudu nové rozhodnutí.

D ů v o d y :

Rekursní soud odpírá stěžovateli právo rekursu proti rozvrhovému usnesení, poněvadž mu nepřísluší na vydražené nemovitosti věcné právo, takže neměl býti ani k rozvrhovému roku předvolán a neměl práva vznášeti při něm odpor. Avšak usnesením okresního soudu ve S. byla stěžovateli k vydobytí vykonatelné pohledávky per 486 Kč 10 h s přísl. příkázána k vybrání pohledávka 1000 Kč, kterou má povinný v exekuční věci proti okresnímu soudu ve S. jako hyperochu z vydražené nemovitosti. Příkázáním tím bylo odňato povinnému právo, aby bez svolení stěžovatelova dobýval jí do výše příkázání, a dáno bylo stěžovateli soudem zmocnění, aby příkázanou pohledávku do této výše vymáhal. Tím pozbyl dlužník legitimace k vymáhání pohledávky do této výše, a přešlo právo to v tomto rozsahu na stěžovatele. Byl proto tento správně prvním soudem obeslán k rozvrhovému roku, byl oprávněn v rozsahu příkázání jednati při tomto roku a vznésti v mezích své legitimace odpor (§ 213 ex. ř.). Proto nelze mu ani podle § 234 ex. ř. odepřítí oprávnění podati rekurs proti rozvrhovému usnesení.

Čís. 14844.

K § 1392 obč. zák.

Smluvního zákazu postupu nemůže se dovolávati věřitel, který postup provedl, ani vymáhající věřitel v exekuci proti postupiteli (věřiteli).

(Rozh. ze dne 3. ledna 1936, Rv II 836/35.)

Žalovaná firma vymohla si exekuci zabavením a příkázáním pohledávek, jež měl povinný ing. Bohdan V. proti okresnímu úřadu (v zast. čsl. státu) za práce a dodávky, jež však dosud neprovedl. Ač tudíž v době zabavení tyto pohledávky ještě nevznikly, nevyhověly n i ž š í s o u d y žalobě na nepřípustnost exekuce na tyto pohledávky, podanou žalující proto, že pohledávky ty byly jí povinným před zabavením postoupeny a to proto, že postup takový byl podle dodávkových podmínek mezi povinným a čsl. státem zakázán a tudíž neúčinný.

N e j v y š š í s o u d uznal podle žaloby.

D ů v o d y :

Exekuční záповědi v příčině pohledávek, které se týkají sporných částek, byly okresnímu úřadu v B. v zastoupení čsl. státu jako poddlužníka doručeny v době, kdy práce a dodávky povinného ing. Bohdana